

Foto: MAREANO

2.4.4 NORDAUSTARKTISK SEI

Sigbjørn Mehl

sigbjorn.mehl@imr.no

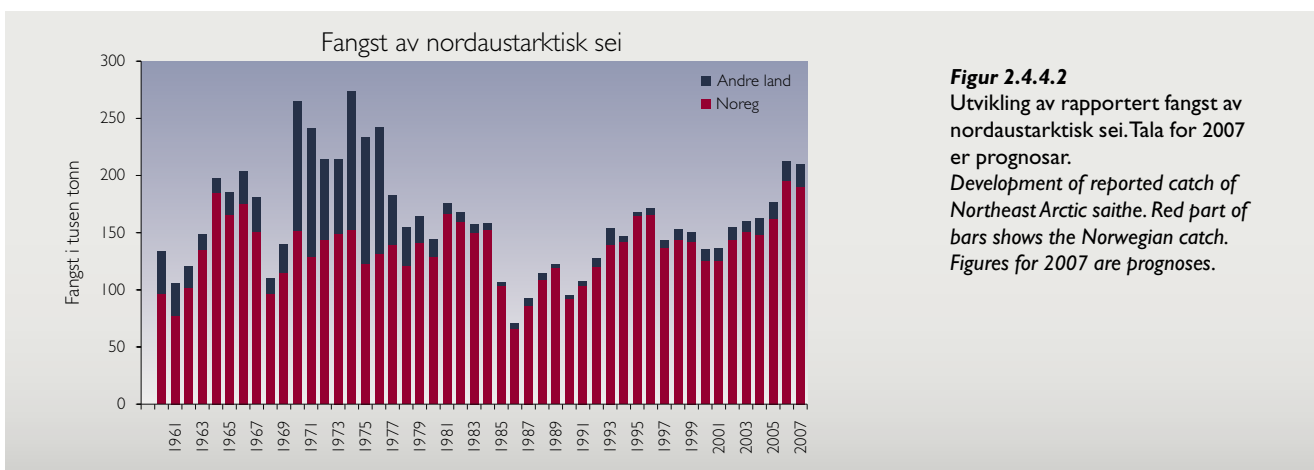
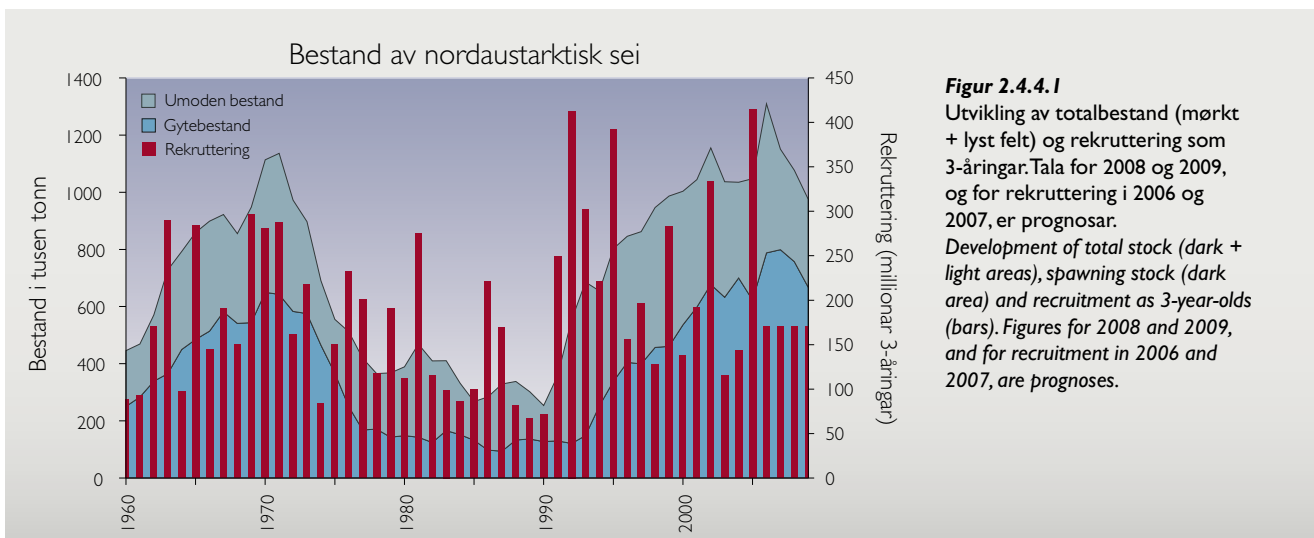
► Status og råd

Seibestanden nord for 62°N er i god forfatning. Låg utnyttingsgrad dei siste ti åra har hatt ein positiv effekt på rekruttering og utvikling i bestanden. (Figur 2.4.4.1).

1999- og 2002-årsklassene var gode, elles har rekrutteringa i seinare år vore rundt middels nivå eller lågare.

ICES evaluerte i 2007 den føreslegne haustingsstrategien til å vera i tråd med føre-var-tilnærminga og tilrådde at utnyttingsgraden vart sett i høve til denne haus-

tingsregelen eller lågare. Det tilsvarer ein kvote for 2008 på 247 000 tonn eller lågare. Med rekruttering under langtidsgjennomsnittet vil gytebestanden bli noko redusert dei nærmaste åra ved ei utnyttingsgrad på dette nivået, og Havforskningsinstituttet tilrådde at utnyttingsgraden i haustingsregelen vert sett tilsvarande utnyttingsgra-

den for maksimalt langtidsutbytte. Dette ville gje ein kvote for 2008 på 235 000 tonn.

Fiskeri

Utbyttet av seifisket nord for 62°N var på 162 000 tonn i 2004, 176 000 tonn i 2005 og 212 000 tonn i 2006 (Figur 2.4.4.2), medan gjennomsnittsutbyttet for 1960–2006 var på 161 000 tonn. Kvoten for 2007 blei fastsett til 222 525 tonn, og utbyttet ser ut til å bli litt under dette nivået.

Noreg dominerer fisket med over 90 % av landingane dei siste åra, og sluttresultatet i 2007 ser ut til å bli om lag 180 000 tonn. Det gjennomsnittlege norske utbyttet i perioden 1960–2006 var på 135 000 tonn. Dei ti siste åra har trålfisket stått for 40 % av dei norske landingane, not 25 %, garn 20 % og line, snurrevad og juksa 15 %. Norske styresmakter har satt kvoten for 2008 til 247 000 tonn på grunnlag av den nye haustingsstrategien. Kvoten er 11 % høgare enn for 2007 og om lag 50 % over gjennomsnittsutbyttet for 1960–2006.

Northeast Arctic Saithe

ICES classifies the stock to be harvested sustainably. Fishing mortality is stable and has since 1995 been below the precautionary level. Since 1994, the spawning stock has been well above the precautionary level. The catch of Northeast Arctic saithe is at present well above the long time average of about 160,000 tonnes. The ICES advice for 2008 was a total allowable catch (TAC) of less than 247,000 tonnes, corresponding to the evaluated management strategy (harvest control rule) or lower. Norwegian authorities set the final TAC according to the adopted management strategy at 247,000 tonnes. At this exploitation level, the spawning stock is expected to decrease somewhat over the next years.

Sei

Pollachius virens

Andre norske namn: Kod, seikod, mort, palemort, grønspor, pale

Familie: Torskefamilien

Maks storleik: 20 kg og 130 cm

Levetid: Opptil 30 år

Leveområde: Langs norskekysten frå Stad til Kolahalvøya

Hovudgyteområde: På kystbankane frå Lofoten til Nordsjøen

Gytetidspunkt: Om vinteren med topp i februar

Føde: Raudåte, krill og andre pelagiske krepsdyr, sild, brisling, kolmule, augepål og huseyngel

Predatorar: Sel og kval

Særtrekk:

Opptre i tette konsentrasjonar, står ofte pelagisk der straumen konsentrerer byttedyra.

Nøkkeltal:

KVOTERÅD 2008:

ICES: mindre enn 247 000 tonn

Havforskningsinstituttet: 235 000 tonn

FASTSETT KVOTE 2008:

TOTAL: 247 000 tonn

NORSK: 225 000 tonn

FANGST (PROGNOSE) SISTE ÅR (2007):

TOTAL: 200 000 tonn

NORSK: 180 000 tonn

NORSK FANGSTVERDI (2005):

770 mill. kroner

Fakta om bestanden

Sei har ein kraftig og muskuløs kropp, og er ein god symjar. Den er lett å kjenne på det svake underbitet og den rette sidelinja. Sei førekjem både pelagisk og som botnfisk, på 0–300 m djup. Den opptre ofte i tette konsentrasjonar og står pelagisk der straumen konsentrerer byttedyra.

Hovudføda for den yngste seien er raudåte, krill og andre pelagiske krepsdyr, medan eldre sei i aukande omfang også beiter på fisk som sild, brisling, kolmule, augepål og huseyngel. Seien er ein utprega vandrefisk som dreg på nærings- og gytevandringar. Stor sei følgjer norsk vårgytande sild langt ut i Norskehavet, av og til heilt til Island og Færøyane. Dei viktigaste gytefelta i norske farvatn er Lofoten, Haltenbanken, bankane utanfor Møre og Romsdal og Tampen og Vikingbanken i Nordsjøen. Egg og larver blir førte nordover med straumen. Yngelen

etablerer seg i strandsona langs kysten frå Vestlandet og nordover til søraustleg del av Barentshavet og vandrar ut på kystbankane som 2–4 åring.

Sei finst berre i Nord-Atlanten. I den vestlege delen er det ei lita stamme ved Newfoundland. Seien i det nordaustlege Atlanterhavet blir delt i seks bestandar med hovudområde vest av Irland, vest av Skottland, ved Færøyane, ved Island, i Nordsjøen og på norskekysten nord for Stad (62°N).

Merkeforsøk viser at det er vandringar mellom bestandane. Frå norskekysten kan det vera omfattande utvandring av ungsei frå dei sørlege områda til Nordsjøen og av eldre fisk frå meir nordlege område til Island og Færøyane. Det er få eksempel på innvandring av sei til norskekysten.

